

Justitsministeren (Steincke): Det er da virkelig ogsaa rigtigt, at Landstinget, vel vidende, at Forslaget skulde være vedtaget den 1. April, sendte det over til Folketinget saa sent, at det ikke var muligt at faa det med i det Statsraad, der skulde afholdes den 31. Marts.

Holger Andersen: Jeg vil gerne slutte mig til de Udtalelser, der er blevet fremsat af det ærede 13de tingvalgte Medlem (Rytter). Det vil staa klart i Erindringen for alle dem, der var Medlemmer af det paa-gældende Udvalg, at Lovforslaget sinkedes ved de Vanskeligheder, som et af den højt-ærede Justitsminister selv stillet Ændringsforslag medførte, idet dette Ændringsforslag greb ind i en anden Fagministers Ressort, og denne Minister mente ikke at være i fuldkommen Overensstemmelse med det Ændringsforslag, der var udarbejdet.

Justitsministeren (Steincke): Jeg ser ikke Nyttens af denne Diskussion. Det staa fast, som jeg sagde, at Forhandlingerne ikke kunde tilendebringes her før paa et saa sent Tidspunkt, at der kun var 1 eller 2 Dage til Folketingets Behandling. At Forhandlingerne trak ud om det Ændringsforslag, som omsider blev vedtaget, kan jeg ikke gøre ved, men Faktum er det, som jeg sagde, at der var kun 1½ Dag til Folketinget, efter at Lovforslaget havde ligget her i 2 Maaneder.

Rytter: Jeg ser ikke Berettigelsen af, at Ministeren i Folketinget giver forkerte Oplysninger: dels at Forslaget havde ligget her et Par Maaneder, naar det ikke var et Par Maaneder, dels at Skylden ikke laa hos ham, men hos Landstinget, naar dog alle vi, som var med i Udvalget, ved, hvor Skylden laa.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Stein: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling eller Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Formanden: Jeg udbeder mig Tingets Samtykke til at lade Valg af Medlemmer til det Udvalg, som det nu blev besluttet at

nedsætte, foretage i indeværende Møde. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Valgt blev: *Albert Andersen, Holger Andersen, Andrea Brochmann, C. E. Christiansen, Grove, Ingeborg Hansen, Jens Høyer, Oluf Johansen, Laurits Knudsen, Krarup, Esther Malling Pedersen, Rahbek, Rytter, Stein og Stumph.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje af 11. April 1916. (Oprettelse af en særlig Appelret).

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1355).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Justitsministeren (Steincke): Jeg skal tillade mig for det høje Landsting at forelægge Forslag til Lov om Ændringer i og Tilføjelser til Lov om Rettens Pleje angaaende Oprettelse af en særlig Appelret, saaledes som dette Forslag er vedtaget af et overvejende Flertal i Folketinget.

Ordføreren for de Konservative i den forrige Sag omtalte under Behandlingen af Biograflovsforslaget den meget korte Tid, der var givet det høje Landsting til Behandling af denne Sag, og nævnte i denne Forbindelse ogsaa nærværende Lovforslag. Medens jeg i og for sig ikke kan give ham Ret i, at det ikke ofte er hændt i den høje Rigsdag hen imod Samlingens Slutning, at der gives det ene Ting en i og for sig for kort Tid til Behandling af et Lovforslag, hvilket dog næppe har saa stor Betydning, naar det drejer sig om Sager, som er nøje kendt, saaledes som Biografloven, som vi har forhandlet om i en lang Aarrække, maa jeg paa den anden Side give den ærede Ordfører Ret i hans Beklagelser over, at Forhandlingerne i det høje Folketing netop om et helt nyt og meget omstridt Lovforslag som dette har trukket saa længe ud, at det først har kunnet forelægges for det høje Landsting i Dag. Det har nemlig absolut ikke været min Mening, at dette Lovforslag skulde gennemtvinges i Rigsdagen ved nogen Form for Magtanvendelse eller overhovedet gennemføres paa andet end ganske ordinær Maade. Det er ikke noget, jeg siger i Dag, jeg har sagt det før, og jeg sluttede den Pjece om Sagen, som jeg skrev før Nytaar, med udtrykkeligt